त्रित आस्यः। अग्निः। त्रिष्टुप्

एकः समुद्रो धुरुणौ रयीणामस्मदृदो भूरिजन्मा वि चेष्टे।

सिष्क्त्यूर्धर्निण्योरुपस्थ उत्संस्य मध्ये निर्हितं पुदं वेः॥ १०.००५.०१

एकः- अद्वितीयः। समुद्रः- महार्णवः। रयीणाम्- संपदाम्। धरुणः- धारकः। भूरिजन्मा- बहुषु बहुधा आविर्भूतः। अस्मद्भदः- अस्माकं हृदयानि। वि- विशेषेण। चष्टे- पश्यित। निण्योः- ब्रह्मण्यन्तर्निहितयोर्द्यावापृथिव्योः। उपस्थे। ऊधः। सिषक्ति- सेवते। द्यावापृथिव्योः सारं सेवत इति भावः। उत्सस्य- स्यन्दमानस्य सोमस्य रसस्य। मध्ये। निहितं पदम्- स्थितामनुभूतिम्। वेः- गच्छ॥१॥

समानं नीळं वृषणो वसानाः सं जिम्मरे महिषा अवैतीिमः।

ऋतस्य पदं कवयो नि पन्ति गुहा नामनि दिधरे पराणि॥ १०.००५.०२

समानं नीळम्- समानं स्थानमग्निम्। वसानाः- बिभ्रतः। वृषणः- वर्षकाः। महिषाः- महात्मान उपासकाः। अर्वतीभिः- प्राणैः। सं जिम्मरे- सङ्गच्छन्ते। ऋतस्य पदम्- सत्यं परमं पदम्। कवयः-कान्तदिर्शनः। नि- नितराम्। पान्ति- अनुभवन्ति। पराणि- श्रेष्ठान्। नामानि- मन्त्रान्। गुहा-हृदयगुहायाम्। दिधरे- धरन्ति॥२॥

ऋतायिनी मायिनी सं देघाते मित्वा शिशुं जज्ञतुर्वर्धयन्ती।

विश्वस्य नाभिं चरतो भ्रुवस्य कुवेश्चित्तन्तुं मनसा वियन्तः॥ १०.००५.०३

ऋतायिनी- प्रकृतिनियतिमय्यो । मायिनी- प्रज्ञायुक्ते द्यावापृथिव्यो । चरतः- जङ्गमस्य । ध्रुवस्य-स्थावरस्य । विश्वस्य- सर्वस्य । नाभिम्- मध्यभूतम् । शिशुम्- वत्समिग्नं क्रतुमयम् । मित्वा-प्रमाणं कृत्वा । जज्ञतुः- जनयतः । सं द्धाते- धृतवत्यो । वर्धयन्ती- वर्धितवत्यो । कवेः- अग्नेः कान्तदर्शिनः । तन्तुम् । मनसा- ध्यानेन । वियन्तः- प्रपन्ना वयमिन्नं यजामः ॥३॥

ऋतस्य हि वर्तुनयः सुजातुमिषो वाजाय प्रदिवः सर्चन्ते।

अधीवासं रोदंसी वावसाने घृतैरन्नैर्वावृधाते मधूनाम्॥ १०.००५.०४

ऋतस्य- सत्यस्य । वर्तनयः- वर्तक्यः । प्रदिवः- प्रकर्षेण द्योतनशक्तयः । इषः- एषणाः । सुजातम्-शोभनजन्मयुक्तमिम् । वाजाय- बलाय । सचन्ते- सेवन्ते । रोदसी- द्यावापृथिव्यो । अधीवासम्-शरण्यमिम् । वावसाने- मण्डयन्त्यो । घृतेः- जीवोदकधाराभिः । मधूनामन्नेः- सोमे रसैः । वावृधाते- अग्निं वर्धयतः ॥४॥

सप्त स्वसूररुषीर्वावशानो विद्वान्मध्व उर्ज्जभारा दृशे कम्।

अन्तर्येमे अन्तरिक्षे पुराजा इच्छन्वविमीविदत्पृष्णस्य ॥ १०.००५.०५

वावशानः- कामयमानः। विद्वान्- विद्यावानिग्नः। अरुषीः- रोचमानाः। मध्वः- माधुरीः। सप्त स्वसः- भूर्भुवरादिसप्तसाधनभूमिकास्थजीवोदकधाराः। कम्- सुखेन। दशे- दर्शनाय। उज्जभार-उज्जहार। अन्तरिक्षे- प्राणमयकोशे। अन्तः- हृदि। पुराजाः- पूर्व्यः। येमे- नियमितवान्। पूषणस्य- पोषकस्य सूर्यस्य। विव्रम्- रूपं दीप्तिमिति भावः। इच्छन्- कामयमानः। अविदत्- तां लेभे च॥५॥

सप्त मर्यादाः क्वयंस्ततक्षुस्तासामेकामिद्भ्यंहुरो गात्।

आयोही स्कम्भ उपमस्य नीळे पृथां विसुर्गे धरुणेषु तस्थी॥ १०.००५.०६

सप्त मर्यादाः- स्तेयं गुरुतल्पारोहणं ब्रह्महत्यां सुरापानं दुष्कृतकर्मणः पुनः पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति (६।२७) निरुक्ते प्रोक्तानि सप्त पापानि । कवयः- क्रान्तदर्शिनः । ततश्चः- शिथिलं चकुः । तासाम्- तेषां पापानाम् । एकामित्- एकमि । अंहुरः- पापबुद्धिरेव । अभि गात्- अभिगच्छित । उपमस्य- उपासकस्य । आयोः- मनुष्यस्य । नीळे- स्वमूले । स्कम्भः- स्तम्भकः सत्कतुभूतोग्निः । पथाम्- शोभनमार्गाणाम् । विसर्गे- सृष्टो । धरुणेषु- धर्मेषु । तस्थो- स्थितवान् ॥६॥

असंच सर्च परमे व्योमन्दक्षस्य जन्मन्नदितेरुपस्थे।

अग्निहीं नः प्रथमजा ऋतस्य पूर्व आयुनि वृषभश्च घेनुः॥ १०.००५.०७

असच सच- स्थूलं सूक्ष्मं सर्वम्। परमे व्योमन्- चिदाकाशे। दक्षस्य जन्मन्- समर्थस्य हिरण्यगर्भस्य जन्मस्थाने। अदितेरुपस्थे- अखण्डप्रकृत्यां निहितं भवति। अग्निः- अग्निस्वरूपो हिरण्यगर्भः। ह। नः- अस्मासु। ऋतस्य- सत्यस्य। प्रथमजाः- प्रथमजः। पूर्वे आयुने- पूर्विस्मन् काले। पुरातनकालादारभ्य। वृषभश्च- वर्षकश्च। धेनुः- प्रीणियता च भवति ॥७॥

